

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 214 – AUGUST 2021

15. AUGUST – JOMFRU MARIAS OPTAGELSE I HIMLEN

Kirkeårets største fest for Guds Moder falder i år på en søndag, og den traditionelle fejring bliver derfor ikke ekstern, men på dagen. I de senere år har vi haft den glæde at deltage i en pontifikalmesse på denne dag, hvilket dog ikke er muligt i år pga. afstandsrestriktioner. Men glæden er ikke mindre over at biskop Czeslaw så i år har sagt ja til at fejre en almindelig sun-gen messe. Alle er velkomne!

HVAD ER KIRKENS FORMÅL...?

Guds Ene, Hellige, Katolske og Apostolske Kirke blev født på Pinsedagen i år 33, hvor Herren nedsendte Helligånden over apostlene. Mange af os er født i den, og endnu flere kan let komme til at tage den for givet. Men til hvilket formål blev Kirken grundlagt her på jorden? Det spørgsmål besvarer Kirkens Herre, Jesus Kristus, selv, da Han gav sine disciple denne befaling (Matt. 28, 18-20)

"Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende".

Kirken, ledet af apostlene og deres efterfølgere, er sat i Verden for at lede sjælene til Frelseren – og dermed det evige liv – ved at forkynde Kristi Lære og meddele sakramenterne. Og vedblive dermed til verdens ende, hvor Kristus – som har magt over det hele - "vil komme igen for at dømme de levende og de døde" (Trosbekendelsen).

Mennesker har til alle tider været fristet til at forveksle deres egne mål med Kirkens. Som Kardinal Müller skrev 19/7 dette år (i nettidsskriftet *The Catholic Thing*): "Enhed i bekendelsen af den overleverede tro og fejringen af nådens mysterier kræver på ingen måde steril ensartethed i den ydre liturgiske form, som om Kirken var en international hotelkæde med uniformt design. De troendes enhed er rodfæstet i enheden med Gud gennem tro, håb og kærlighed, og har intet at gøre med ensartet overflade, militær strækmarch eller den teknologiske tidsalders massetænkning".

Også Kirkens hyrder er underlagt Kirkens Herre og Hans missionsbefaling. Deres myndighed rækker alene til at tjene Kirkens mål: at føre mennesker til frelse gennem Kristi Lære og sakramenterne. Den hjord, de vogter, består af mennesker skabt i Guds billede, med fri vilje og evne til at kende ondt og godt. Hyrderne skal som Kristus selv kunne sige: "Jeg kender mine får, og mine får kender mig" (Joh. 10,14).

KRISTUS ER VOR SJÆLS EVIGE HYRDE

Kristus vogter dig altså, som det er ret, han skiller sine får fra dem, der ikke er hans får. "De, der er mine får", siger han, "hører min røst og følger mig". Det er sikkert, at hvor der er gode får, er der også gode hyrder, for af gode får opstår der gode hyrder. Men alle gode hyrder er i den ene hyrde og er ét. Når de vogter, vogter Kristus. Brudgommens venner taler nemlig ikke med deres egen røst, men fyldes med stor glæde over brudgommens røst.

Derfor er det ham selv der vogter, når de vogter. Og han siger: "Jeg vogter", fordi hans egen røst er i dem, hans egen kærlighed er i dem. For også Peter selv, til hvem han betroede sine får, ligesom den ene betror noget til den anden, ønskede han at gøre til ét med sig, og at betro fårene til ham, således at han selv var hovedet, og Peter bragte legemet, det vil sige Kirkens skikkelse, og de ligesom brudgom og brud var to i ét kød.

Hvad er det da, han først siger til Peter for at betro ham fårene, for ikke at betro dem til ham ligesom til en anden? "Peter, elsker du mig? og han svarede: Jeg elsker dig. Og for anden gang: Elsker du mig? Og han svarede: Jeg elsker dig. Og for tredje gang: Elsker du mig? Og han svarede: Jeg elsker dig". Han styrker kærligheden, for at befæste enheden. Det er altså ham selv, der vogter, den ene i disse og disse i den ene.

Hyrder ties der om, men de forbigås dog ikke. Hyrder kan rose sig, men den, der roser sig, skal rose sig i Herren. Det betyder, at Kristus skal være hyrden, og at hyrderne skal være hyrder i Kristus, ikke hyrder for sig selv, adskilt fra Kristus. Da profeten sagde: "Jeg vil vogte mine får", var det ikke på grund af mangel på hyrder, som han forudsagde onde tider og sagde: Jeg har ingen at betro mine får til.

Alle hyrder skal således være ét i den ene gode hyrde. De skal tale med én stemme, der er den ene hyrdes, så at fårene kan høre den og følge deres hyrde, ikke en eller anden, men den ene hyrde. Alle skal tale med én stemme i Kristus, ikke med forskellige stemmer. "Brødre, jeg beder jer alle om at sige det samme, og at der ikke må være splittelse blandt jer". Fårene skal høre denne stemme, der er fri for al splittelse og al vranglære, og følge deres hyrde, som siger: "De, der er mine får, hører min røst og følger mig".

"Om Kirkens hyrder",

Skt. Augustin, biskop & kirkelærer (354 – 430)

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN EKSTRAORDINÆRE FORM

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

RANDERS (Jesu Hjerter Kirke): Se www.sanktknudsselskab.com

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i ved Jesu Hjerter Kirke i København.

